

de medgaaende Befordrings-Udgifter, dels til Indskrænkning af de Tilfælde, i hvilke det gjøres nødvendigt at lade de iøvrigt i Overensstemmelse med foregaaende § 8 kiørepligtige Landboere afgive Befordringen in natura.

§ 13. Den Betaling, der ifølge næstforegaaende § 11 og § 12 bliver at erlægge for de saakaldte Amtsreiser, henhører, forsaavidt Reiserne vedkomme Kiøbstæderne, til Udredelse af disses Kæmmerkasser, og skal i de Amter, hvor flere Kiøbstæder gives, samt naar Reiserne finde Sted i Anliggender, hvis øvrige Omkostninger, efter hidtil gjeldende Forskrifter, bæres af bemeldte Kiøbstæder i Forening, fordeles til Udredelse af disse Kiøbstæder i Forhold til enhvers Folkeantal, til hvilken Ende der ved Aarets Udgang bør, forsaavidt Reiser af nysnævnte Slags angaaer, skee endelig Opgiørelse af, hvad der overensstemmende hermed kan falde paa enhver Kiøbstad, som saaledes enten berettiges eller forpligtes til Refusion af, hvad der i Aarets Løb er af samme bleven udredet, enten meer eller mindre end det Beløb, Opgiørelsen medfører. Den paa ethvert Amts Landdistrict faldende Andeel af bemeldte Betaling bliver, som hidrørende fra Reiser, der ere foretagne i hele Communens Interesse, at afholde af Repartitionsfonden. Paa Bornholm henhører saadan Betaling, saavel for Kiøbstædernes som for Landets Vedkommende, til Udredelse af den for samme fælleds Repartitionsfond; men, i Lighed med hvad i foregaaende § 9 er bestemt, tillades det, at de sammesteds forefaldende Amtsreiser udredes af Beboerne paa samme Maade som hidtil, da der, naar det i § 9 ommeldte Forslag fra Amtsraadet indgives, tillige vil være at gjøre Forslag til nærmere Regulering af Amtsreiserne.

§ 14. Skulde den communale Bestyrelse for noget Amt, efter derom for Landdistricternes Vedkommende indhentede Erklæringer fra de forskellige Sogneforstanderskaber, ansee det for ønskeligt, at enten alle eller nogle af de ommeldte Amtsreiser fremdeles og indtil videre udredes in natura uden Betaling, da skal Rentekammeret, naar Forslag derom, saavel som om den i saa Henseende fornødne Regulering af Fremgangsmaaden i det Hele, maatte indkomme til samme, og Forslaget findes hensigtsvarende, være bemyndiget til undtagelsesviis at approbere dette, dog at ikke de i foregaaende § 11 ommeldte Foreninger angaaende Godtgiørelse iste-

detfor Befordring in natura derved ophæves uden Vedkommendes Samtykke.

§ 15. Forsaavidt der paa de i det Foregaaende ommeldte Reiser maatte forefalde Transporter over større eller mindre Færgesteder, bliver for samme ingen Betaling at erlægge, med mindre en saadan. enten med det fulde taktmæssige Beløb, eller med et under samme nedsat Beløb, er hiemlet i det paa Færgefarten meddeelte Privilegium, og tilvejebringes da saadan Betaling paa samme Maade, som med Hensyn til Betalingen for Befordringer til Lands er foreskrevet i foranstaaende § 9 og § 13, alt eftersom Reisen henhører under enten det ene eller det andet Slags af de sammesteds omhandlede Frireiser. Roe-Toure udenfor de egentlige Færgesteder betales i Forhold til Taxterne ved nærmeste Færgested.

§ 16. Til de foran i § 2 ommeldte egentlige Kongereiser blive Befordringspassene efter Requisition, ligesom hidtil, at udfærdige af Rentekammeret, der ligeledes udfærdiger de fornødne Passe for de i § 3 omhandlede Reiser i Kgl. Tjeneste, dog med Undtagelse af dem, der ere nævnte under sammes Nr. 1 og Nr. 2, hvilke, fremdeles skulle, efter den engang indførte Forretningsorden, udfærdiges af General-Commissariats-Collegiat og af Generalquartiermesteren, eller, naar enkelte Reisereis uopholdelige Foretagelse maatte gjøre saadant nødvendigt, af vedkommende commanderende General eller Corps-Chef. Til de foran i § 4 specificerede Amtsreiser udstedes Passene af Amtmanden i det Amt, i hvilket Befordringen afgives, hvorom de fornødne nærmere Bestemmelser blive at optage i det i foregaaende § 12 foreskrevne Regulativ.

§ 17. I Befordringspasset hør anføres ikke alene Pashaverens Navn og Stilling, samt i hvilken Anledning den eller de i samme omhandlede Reiser foretages, men, ogsaa hvormange Personer eller hvilket Gods der skal befordres, saavel som hvorvidt kun een eller flere Vogne, og da af hvilket Slags, eller hvormange Par Forspandsheste der maa requireres, ligesom det tillige bliver at tilføie, hvorvidt der til Reisen fortrinsviis skal benyttes sædvanlig Vognmandsbefordring, eller, hvad især ved visse Militair-Transporter saavel som ved flere af de forefaldende Amtsreiser vil være Tilfældet, om Befordringen skal afgives alene af Landboerne.